

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 15 november 2011 in
zaak nrs. 11/31739 en 11/31738 in het geding tussen:

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 30 september 2011 heeft de minister een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen alsmede geweigerd om hem ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 15 november 2011 heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister voor Immigratie en Asiel (thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel) hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.
2. In zijn grief betoogt de minister dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat het bepaalde in artikel 3.109, vijfde lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) onverkort geldt, indien sprake is van een opvolgende aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Hij voert daartoe aan dat het medisch onderzoek deel uitmaakt van de rust- en voorbereidingstermijn en dat hij, nu deze termijn niet geldt ten aanzien van vreemdelingen die eerder een asielaanvraag hebben ingediend, niet gehouden was voormeld onderzoek aan te bieden.
 - 2.1. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1, www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien een bestuursorgaan na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking neemt, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1, www.raadvanstate.nl). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kan de bestuursrechter dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen toetsen.

2.2. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan doen zich niettemin geen feiten of omstandigheden voor die een - hernieuwde - toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.

2.3. De vreemdeling heeft eerder, op 13 februari 2008, een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 29 januari 2010 is deze aanvraag afgewezen. Dit besluit is van gelijke strekking als het besluit van 30 september 2011, zodat op het tegen dat besluit ingestelde beroep voormeld beoordelingskader van toepassing is.

2.4. Aan onderhavige aanvraag heeft de vreemdeling een document van het Rode Kruis te Sri Lanka ten grondslag gelegd, waarin is vermeld dat zijn ouders zijn omgekomen bij een luchtaanval. Daarnaast stelt hij dat hij problemen verwacht van de zijde van het leger in Sri Lanka indien hij naar zijn land van herkomst moet terugkeren. Tot slot vreest hij in Sri Lanka als jonge Tamil te zullen worden ontvoerd.

2.5. Het asielrelaas van de vreemdeling, en daarmee de problemen die hij stelt te hebben ondervonden in zijn land van herkomst, zijn in de eerdere procedure ongeloofwaardig bevonden. Ongeloofwaardig is derhalve eveneens dat hij in zijn land van herkomst in de negatieve belangstelling van de autoriteiten staat. In het door de vreemdeling overgelegde document van het Rode Kruis staat weliswaar dat de ouders van de vreemdeling bij een luchtaanval zijn omgekomen, maar daaruit volgt niet dat het een specifiek op de Tamils in het algemeen of de vreemdeling of zijn familie in het bijzonder gerichte actie betrof. Nog daargelaten dat de authenticiteit van dit document door de vreemdeling niet is aangetoond, is het reeds daarom geen nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid als hiervoor onder 2.2 bedoeld. Hetgeen de vreemdeling overigens heeft aangevoerd, kan evenmin als nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid gelden, omdat zijn vrees voor de autoriteiten in Sri Lanka en het feit dat hij een jonge Tamil is, reeds in de vorige procedure zijn betrokken.

2.6. Nu in hetgeen is aangevoerd geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn gelegen, zich evenmin een relevante wijziging van het recht voordoet en voorts niet is aangevoerd dat het hier gaat om een geval als omschreven in rechtsoverweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, Bahaddar tegen Nederland, van 19 februari 1998, nr. 145/1996/764/965, JV 1998/45, is er voor toetsing van het besluit van 30 september 2011 geen plaats. Niet kan derhalve worden toegekomen aan de vraag of de vreemdeling krachtens artikel 3.109, vijfde lid, van het Vb 2000 een medisch onderzoek aangeboden had moeten worden. Omdat deze vraag derhalve evenmin ter beoordeling van de voorzieningenrechter stond, heeft deze in het niet

aanbieden daarvan dan ook ten onrechte aanleiding gezien het besluit te vernietigen, zoals de minister, zij het op andere gronden, terecht betoogt.

3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Nu gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, voor rechterlijke toetsing van het besluit van 30 september 2011 geen plaats is, dient doende hetgeen de voorzieningenrechter zou behoren te doen, het beroep tegen dit besluit reeds daarom alsnog ongegrond te worden verklaard.

4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 15 november 2011 in zaak nr. 11/31738;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van staat.

w.g. Bijloos
lid van de enkelvoudige kamer

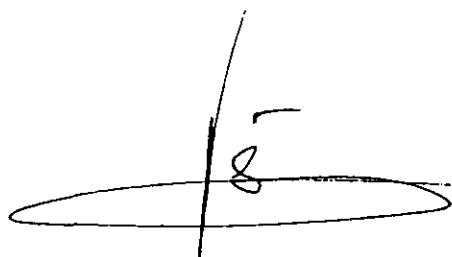
w.g. Van Loon
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 september 2012

284-664.

Verzonden: 6 september 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser